

meget. I den Tid, da Appelininstansen ikke bestod, gik det til paa den Maade, at naar man vilde klage over en saadan Tarifiering, gik man til Generaldirektoratet for Toldvæsenet, og vilde man føre Sagen videre, gik den til Finansministeren. Nu kan ingen forlange, at Finansministeren personlig skal have Kendskab til alle de Uhyrligheder, som tidt opstaar ved saadanne Toldtvistigheder, og han maatte naturligvis raadspørge Administrationen, de sagkyndige. Men hvem var det saa, han maatte henvende sig til? Han maatte gaa den samme Vej tilbage igen: til Generaldirektoratet for Toldvæsenet, det vil sige, at Klageren kunde risikere at faa sin Klage til Finansministeren paakendt af den selv samme Mand eller Administrationsgren, som han klagede over. Derfor blev der i Aaret 1910 skabt en Appelininstans som Mellemed, saaledes at Finansministeren, naar der var Tale om at undersøge en saadan Klage, i Stedet for at lade den gaa tilbage til Generaldirektoratet for Toldvæsenet lod den gaa til den udenforstaaende Appelininstans, og denne skulde saa afsige sin Dom.

Det er ganske det samme, der tilsigtes her, og den Appelininstans, der her er Tale om, skal paadømme de samme Arter af Klager i Toldspørgsmaal, som Appelininstansen tidligere gav sig af med. Det er ikke Meningen, at denne Appelininstans skal indblandes i Lokalestridigheder, det er slet ikke Tanken; vi har Fabriktilsynet, Sundhedsvæsenet til at afgøre saadanne; men for saa vidt der kommer Klager over Tarifiering, Gruppering og den Slags Ting, skal de tilkaldte sagkyndige, der sidder som Medlemmer af Appelininstansen, afsige deres Kendelse, før Finansministeren træffer sin endelige Afgørelse. Hvad der vil opnaas derved, er selvfølgelig ikke godt at sige paa Forhaand. Jeg vil dog give den Oplysning, at medens der i Aarene 1909—10 umiddelbart efter den sidste Toldlovs Gennemførelse, da Appelininstansen blev oprettet, var en 20, 30, 40 Klager aarlig, er Tallet nu gaaet ned til vistnok under $\frac{1}{10}$. Jeg har ikke det nøjagtige Tal, men det var en hel Række, og tidt drejede det sig om ret ubetydelige Ting — ja, maaske var de ret betydelige for de vedkommende, men principmæssig set var de ubetydelige. Naturligvis vil denne Appelininstans tage sin Beslutning efter forudgaaende Undersøgelse, og jeg viger ikke tilbage for at sige, at i det langt overvejende Antal Tilfælde kom Appelininstansen til det Resultat, at Administrationen

havde Ret, men der har ogsaa været Tilfælde, hvor Kendelsen er gaaet pure mod Administrationen. Man har derved opnaaet, at Klagerne er blevet undersøgt af andre end den, der klages over, og ganske særlig ser man, at Kendelsen i enkelte Tilfælde kan gaa Administrationen imod. Resultatet er imidlertid blevet, at Antallet af disse Klager er indskrænket i meget væsentlig Grad, og det vil sige, at Appelininstansen har gjort sin store Nytte og derigennem til en vis Grad gjort sig selv overflødig. Jeg skulde antage, at den Appelininstans, der her er Tale om, paa samme Maade vil kunne gøre sin Nytte, og den vil gøre sin største Nytte i det Øjeblik, den gør sig selv overflødig. Men Appelininstansen har jo i øvrigt bevirket, at Forholdet er bragt ind i faste Baner, og naar Klagen er berettiget, vil man ogsaa faa Medhold.

Jeg skal ikke gennemgaa de enkelte Ændringsforslag. Jeg har nu fremstillet de Hovedprincipper, hvorefter man har arbejdet i Udvalget, og jeg takker Udvalget som Helhed, fordi det har været med til at gennemføre denne i Virkeligheden meget indviklede Sag saa hurtigt, som det har ladet sig gøre. Og jeg beder saa om, at ærede Medlemmer saa mange som muligt vil stemme for de Ændringsforslag, der dels er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget eller dets Flertal og dels er stillet af et Flertal, det Flertal, jeg i snævrere Grad staar som Ordfører for, og tiltraadt af Finansministeren. Mindretallets Ændringsforslag overlader jeg til Mindretallet selv at omtale. Ganske særlig har det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen en Række Ændringsforslag, om hvilke jeg kun skal sige dette, at den væsentligste Del af dem falder ind under de Spørgsmaal, som i Udvalget har været underkastet en ret grundig Behandling, men som vi ud fra det Skøn, vi har kunnet danne os om Sagen, har ment ikke at kunne gaa med til af den ene eller den anden Grund: paa Grund af Administrationens Stilling, Handelens Stilling, Fabrikanternes Stilling o. s. v. Det er altsaa ikke Spørgsmaal, der har været fremmede for Udvalget, eller som Udvalget ikke har tænkt over, men det er for den overvejende Dels Vedkommende Spørgsmaal, som vi har gennemtænkt og taget Stilling til, en Stilling, som det ærede Medlem ikke har kunnet anerkende, men som vi for vort Vedkommende sikkert vil kunne fastholde efter den grundige Drøftelse, vi har underkastet Spørgsmaalene i Udvalget.